

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 13 czerwca 2019 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Decyzja 2009/402/WE – Plany interwencyjne w sektorze owoców i warzyw wprowadzone przez Republikę Francuską – Stwierdzenie niezgodności pomocy – Nakaz odzyskania – Zakres zastosowania decyzji – Rolnicze komitety ekonomiczne

W sprawie C-505/18

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Conseil d'État (radę stanu, Francja) postanowieniem z dnia 26 lipca 2018 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 30 lipca 2018 r., w postępowaniu:

Copebi SCA

przeciwko

Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer),

przy udziale:

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: E. Regan (sprawozdawca), prezes izby, C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič i I. Jarukaitis, sędziowie,

rzecznik generalny: E. Sharpston,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Copebi SCA przez N. Coutrelis, avocate,
- w imieniu rządu francuskiego przez D. Colasa, C. Mosser i A.L. Desjonquères, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez B. Stromskiego, X. Lewisa i W. Farrella, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: francuski.

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni decyzji Komisji 2009/402/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Francję (Dz.U. 2009, L 127, s. 11).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Copebi SCA a Établissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer, państwowym instytutem produktów rolnych i morskich) w przedmiocie uchylenia noty obciążeniowej wydanej wobec niej przez FranceAgriMer w celu odzyskania kwoty odpowiadającej zwrotowi pomocy publicznej, która została jej wypłacona w latach 1998–2002 wraz z należnymi odsetkami.

Ramy prawne

Prawo Unii

Rozporządzenie nr 659/1999

- 3 Artykuł 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [108 TFUE] (Dz.U. 1999, L 83, s. 1), zatytułowany „Definicje”, stanowi w lit. h):

„Do celów niniejszego rozporządzenia:

[...]

- h) »zainteresowana strona« oznacza którekolwiek państwo członkowskie oraz jakiekolwiek osoby, przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, na których interesy może mieć wpływ przyznanie pomocy, w szczególności beneficjentów pomocy, konkurujące ze sobą przedsiębiorstwa lub stowarzyszenia handlowe”.
- 4 Artykuł 6 tego rozporządzenia, zatytułowany „Formalna procedura dochodzenia [formalne postępowanie wyjaśniające]”, stanowi w ust. 1:

„Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia [formalnego postępowania wyjaśniającego] zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie do charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane państwo członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin”.

Decyzja 2009/402

5 Motywy 15, 17, 24–27, 29 i 71 decyzji 2009/402 mają następujące brzmienie:

„(15) Osiem rolniczych komitetów ekonomicznych (Rodan-Morze Śródziemne, Grand Sud-Ouest, Korsyka, Dolina Loary, Północ, Północny Wschód, Bretania i Normandia) przez wiele lat otrzymywało środki publiczne przekazywane w szczególności przez [Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor, międzybranżową krajową agencję owoców, warzyw i ogrodnictwa)] i wykorzystywane w celu finansowania programów pomocy zwanych »planami interwencyjnymi«, obejmujący[ch] działania na rynkach wewnątrzspółnotowych i pozawspółnotowych, które miały na celu ułatwienie wprowadzania do obrotu produktów rolnych zebranych we Francji, przede wszystkim w okresie kryzysu.

[...]

(17) Jeśli chodzi o dokładny charakter tych działań, w piśmie z dnia 26 grudnia 2002 r. władze francuskie wytłumaczyły, że miały one na celu zapobieganie chwilowym nadwyżkom podaży nad popytem, a w czasie kryzysu – zmniejszenie ich wymiaru, poprzez działanie na trzech poziomach: na rynkach zewnętrznych, rynku wewnętrznym i w przetwórstwie.

[...]

(24) W piśmie z dnia 26 grudnia 2002 r. Francja wyjaśniła, że finansowanie działań jest zapewnione przez zainteresowane sektory na poziomie 30% lub 50%, podczas gdy pozostała część jest finansowana przez władze publiczne.

(25) [Fédération des comités économiques agricoles rattachés à la filière de production des fruits et légumes (federacja rolniczych komitetów ekonomicznych związanych z sektorem produkcji owoców i warzyw, zwana dalej »Fedecomem«)] szczegółowo wyjaśnił[a] mechanizm finansowania »planów interwencyjnych«, jak również rolę odgrywaną przez komitety. Wyjaśnienia te nie zostały zakwestionowane przez Francję.

(26) Według Fedecom podejmowane środki były określane wyłącznie przez Oniflhor, natomiast komitety ekonomiczne były zobowiązane do ich stosowania. Oniflhor podejmował, w odniesieniu do każdego roku gospodarczego i każdego gatunku roślin, decyzję dotyczącą środków do realizacji i powierzał ich wdrożenie odpowiedniej sekcji krajowej. Oniflhor decydował również o kwotach przyznawanych na odnośny plan oraz o wysokości składek, jakie miały wnieść komitety ekonomiczne.

(27) Działania były finansowane z funduszu operacyjnego zarządzanego przez komitety ekonomiczne. Fundusz ten funkcjonował w oparciu o te same zasady co zasady mające zastosowanie do pomocy wspólnotowej, o której mowa w art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw [Dz.U. 1996, L 297, s. 1], ponieważ był utrzymywany częściowo dzięki pomocy publicznej, a częściowo dzięki wkładom finansowym pobieranym od producentów będących członkami (zwanym »udziałami producentów«) na podstawie ilości lub wartości wprowadzonych do obrotu owoców i warzyw. Udziały producentów nie były tworzone ze składek z tytułu rozszerzenia zasad. Nie były zatem obowiązkowe na mocy rozporządzenia ministra.

[...]

(29) [Tabela zawarta w tymże motywie 29] przedstawia podsumowanie kwot wypłaconych w euro przez Oniflhor w ramach »planów interwencyjnych« w latach 1992–2002. Kwoty te przedstawiono w podziale na lata i działania. W przypadku lat 1992 i 1993 w tabeli umieszczono jedynie całkowitą wielkość pomocy. Francja wyjaśniła, że archiwa Oniflhor nie pozwalają już, w odniesieniu do tych dwóch lat, na szczegółowe rozbitcie wielkości pomocy.

[...]

(71) Według informacji, którymi dysponuje Komisja, »plany interwencyjne« przewidywały środki podejmowane w związku z kryzysem spowodowanym nadwyżką podaży produktów francuskich na rynku wspólnotowym, w szczególności poprzez dotowanie ceny sprzedaży, dotacje na składowanie i niszczenie części zbiorów oraz finansowe bodźce do przetwarzania świeżych produktów. Na rynkach poza Unią Europejską subsydia wywozowe również przyczyniły się do zbytu nadwyżek produktów francuskich i mogły wzmocnić pozycję konkurencyjną podmiotów. Wydaje się, że pomoc ta była przyznawana na podstawie ceny i wyprodukowanej ilości”.

6 Artykuł 1 tej decyzji stanowi:

„Pomoc państwa, która została w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. [108 ust. 3 TFUE] przyznana w latach 1992–2002 przez Francję na rzecz producentów owoców i warzyw w ramach »planów interwencyjnych«, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem”.

7 Artykuł 2 tej decyzji stanowi:

„1. Francja podejmuje niezbędne środki w celu odzyskania od beneficjentów pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem, o której mowa w art. 1.

2. Pomoc podlegająca odzyskaniu obejmuje odsetki naliczane od daty udzielenia beneficjentom pomocy aż do daty jej odzyskania.

[...]”.

8 Zgodnie z art. 5 wskazanej decyzji:

„Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

9 Oniflhor, w którego prawa wstąpił FranceAgriMer, jest instytucją publiczną o charakterze przemysłowo-handlowym, znajdującą się pod nadzorem państwa francuskiego, której zadaniem było w szczególności wzmocnienie skuteczności gospodarczej sektora owoców i warzyw.

10 W latach 1998–2002 Oniflhor ustanowił zachętę koniunkturalną do kontraktacji dostaw dla przemysłu przetwórczego czereśni odmiany Bigarreaux do celów przemysłowych, w formie pomocy finansowej na każdy rozpatrywany rok gospodarczy.

11 Pomoc ta była przeznaczona dla grup producentów dokonujących w ramach danych zbiorów dostaw czereśni Bigarreaux dla przemysłu przetwórczego w ramach wieloletnich umów zawieranych na podstawie porozumienia międzybranżowego.

12 Pomoc wypłacana przez Oniflhor przechodziła przez comité économique bigarreau industrie (CEBI, komitet ekonomiczny czereśni przemysłowych Bigarreaux), który przekazywał środki finansowe swoim członkom, w tym spółce Copebi, która otrzymała ogółem 2 823 708,83 EUR.

- 13 W następstwie złożonej do niej skargi Komisja stwierdziła – decyzją 2009/402 dotyczącą instrumentów pomocowych przyznanych w szczególności przez Oniflor w ramach „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Republikę Francuską – że pomoc wypłacona francuskiemu sektorowi owoców i warzyw miała na celu ułatwienie zbywania produktów francuskich poprzez manipulację ceną sprzedaży lub ilościami oferowanymi na rynkach. Komisja stwierdziła, że takie interwencje stanowiły pomoc państwa ustanowioną z naruszeniem prawa Unii, i nakazała jej odzyskanie.
- 14 Decyzja ta została utrzymana w mocy dwoma wyrokami Sądu Unii Europejskiej z dnia 27 września 2012 r., Francja/Komisja (T-139/09, EU:T:2012:496) i Fedecom/Komisja (T-243/09, niepublikowanym, EU:T:2012:497).
- 15 W następstwie tych wyroków Republika Francuska podjęła się odzyskania bezprawnie wypłaconej pomocy producentom czereśni przemysłowych Bigarreaux, w tym spółce Copebi, wobec której FranceAgriMer wydał w dniu 29 marca 2013 r. notę obciążeniową w celu odzyskania kwoty 5 042 768,78 EUR odpowiadającej zwrotowi pomocy publicznej wypłaconej w latach 1998–2002 i należnych od niej odsetek.
- 16 Wyrokiem z dnia 20 stycznia 2015 r. tribunal administratif de Nîmes (sąd administracyjny w Nîmes, Francja) oddalił wniosek Copebi o uchylenie tej noty obciążeniowej.
- 17 Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2016 r. cour administrative d’appel de Marseille (apelacyjny sąd administracyjny w Marsylii, Francja) oddalił apelację wniesioną od tego wyroku przez Copebi.
- 18 Spółka Copebi wniosła wówczas skargę kasacyjną od tego wyroku do Conseil d’État (rady stanu, Francja).
- 19 Sąd ten stwierdza, że choć decyzja 2009/402 odnosi się w sposób ogólny do rynku owoców i warzyw, który jest objęty wspólną organizacją rynku owoców i warzyw, regulowaną w czasie właściwym dla okoliczności faktycznych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 r. (Dz.U. 1972, L 118, s. 1), a następnie rozporządzeniem Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. (Dz.U. 1996, L 297, s. 1), które w obu przypadkach dotyczyły wspólnej organizacji w sektorze owoców i warzyw, do którego należy branża czereśni przemysłowych Bigarreaux, a z wyroku z dnia 12 lutego 2015 r., Komisja/Francja (C-37/14, niepublikowanego, EU:C:2015:90) wynika, że CEBI otrzymywało pomoc będącą przedmiotem postępowania głównego, aby ułatwić zbywanie produktów francuskich poprzez manipulację ceną sprzedaży lub oferowanymi na rynku ilościami, to CEBI nie znajduje się jednak wśród ośmiu rolniczych komitetów ekonomicznych wymienionych w pkt 15 decyzji 2009/402.
- 20 Zdaniem sądu odsyłającego ze wspomnianej decyzji wynika również, że pomoc będąca przedmiotem postępowania głównego w przeciwieństwie do mechanizmu finansowania opisanego w pkt 24–28 tej decyzji nie jest finansowana z dobrowolnych wkładów producentów, zwanych „udziałami producentów”, lecz jedynie z subwencji wypłaconych przez Oniflor.
- 21 W tym względzie sąd odsyłający zauważa, że o ile kwoty roczne pomocy wypłaconej przez Oniflor na rzecz producentów czereśni przemysłowych Bigarreaux za pośrednictwem CEBI są włączone do tabeli znajdującej się w motywie 29 decyzji 2009/402, o tyle kwoty te zostały przekazane przez władze francuskie i nic w tej decyzji nie wskazuje na to, by zostały one formalnie uwzględnione przez Komisję, która wymienia w motywie 15 tej decyzji jedynie osiem komitetów ekonomicznych, z wyłączeniem CEBI. Tabela ta jest zamieszczona jedynie w części służącej opisowi spornej pomocy, a nie w części poświęconej procedurze odzyskiwania.
- 22 Sąd odsyłający zastanawia się zatem nad zgodnością z prawem noty obciążeniowej wystawionej przez FranceAgriMer przeciwko Copebi, opartej na odzyskaniu pomocy, o której mowa w decyzji 2009/402. Zgodność z prawem tej noty obciążeniowej zależy w szczególności od tego, czy decyzję tę należy

interpretować w ten sposób, że obejmuje ona pomoc wypłaconą przez Oniflhor na rzecz CEBI i przekazaną producentom czereśni przemysłowych Bigarreaux przez grupy producentów będące członkami tego komitetu, chociaż CEBI nie figuruje wśród ośmiu rolniczych komitetów ekonomicznych wymienionych w pkt 15 wspomnianej decyzji, a sposób finansowania tej pomocy znacznie się różnił.

- 23 W tych okolicznościach Conseil d'État (rada stanu) postanowiła zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy decyzja [2009/402] powinna być interpretowana w ten sposób, że obejmuje ona pomoc wypłaconą przez Oniflhor na rzecz CEBI i przekazaną producentom czereśni przemysłowych Bigarreaux przez grupy producentów będące członkami tego komitetu, chociaż CEBI nie figuruje wśród ośmiu rolniczych komitetów ekonomicznych wymienionych w pkt 15 tej decyzji, a rozpatrywana pomoc, w przeciwieństwie do mechanizmu finansowania opisanego w pkt 24–28 tej decyzji, była finansowana wyłącznie z subwencji Oniflhor, a nie również z dobrowolnych wkładów producentów, zwanych »udziałami producentów«?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 24 Poprzez pytanie prejudycjalne sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy decyzję 2009/402 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona pomoc wypłaconą przez Oniflhor na rzecz CEBI i przekazaną producentom czereśni przemysłowych Bigarreaux przez grupy producentów będące członkami tego komitetu, chociaż z jednej strony komitet ten nie figuruje wśród ośmiu rolniczych komitetów ekonomicznych wymienionych w tej decyzji, a z drugiej strony pomoc ta, w przeciwieństwie do mechanizmu finansowania opisanego we wspomnianej decyzji, była finansowana wyłącznie z subwencji Oniflhor, a nie również z dobrowolnych wkładów producentów.
- 25 Co się tyczy w pierwszej kolejności faktu, że CEBI nie jest wymienione w decyzji 2009/402, należy zaznaczyć, że nie zostało zakwestionowane, iż skarżąca w postępowaniu głównym skorzystała z pomocy w latach 1998–2002 wypłacanej przez Oniflhor za pośrednictwem CEBI.
- 26 Nie jest również kwestionowane, że CEBI ma ten sam charakter prawny co osiem innych rolniczych komitetów ekonomicznych, o których mowa w pkt 15 decyzji 2009/402, że jest regulowany tymi samymi przepisami krajowymi oraz że – jak zaznaczył sąd odsyłający – komitet ten rzeczywiście korzystał z pomocy wypłacanej przez tę samą instytucję publiczną, to jest Oniflhor, której celem było ułatwienie zbywania produktów francuskich poprzez manipulację ceną sprzedaży lub ilościami oferowanymi na rynkach.
- 27 Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 1 decyzji 2009/402 „[p]omoc państwa, która została w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. [108 ust. 3 TFUE] przyznana w latach 1992–2002 przez Francję na rzecz producentów owoców i warzyw w ramach »planów interwencyjnych«, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem”. Należy zatem stwierdzić, że – jak wskazuje Komisja w uwagach na piśmie – sentencja decyzji 2009/402 nie ogranicza się tylko do ośmiu rolniczych komitetów ekonomicznych wymienionych w motywie 15 tej decyzji.
- 28 W tym względzie należy przypomnieć, że z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, iż decyzje w sprawie odzyskania pomocy państwa są skierowane do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, a nie do beneficjentów pomocy, i że żaden przepis dotyczący postępowania w sprawie kontroli pomocy państwa nie przyznaje beneficjentowi pomocy szczególnej roli pośród zainteresowanych stron (zob. w szczególności wyrok z dnia 24 września 2002 r., Falck i Acciaierie di Bolzano/Komisja, C-74/00 P i C-75/00 P, EU:C:2002:524, pkt 81, 83).

- 29 I tak decyzja 2009/402 jest skierowana, zgodnie z jej art. 5, do Republiki Francuskiej, a nie do określonego komitetu ekonomicznego. Do tego państwa członkowskiego, na podstawie art. 2 tej decyzji, należało zatem podjęcie niezbędnych kroków w celu odzyskania pomocy uznanej we wspomnianej decyzji za niezgodną z rynkiem wewnętrznym od jej beneficjentów i tym samym określić podmioty, które skorzystały z tej pomocy.
- 30 Trybunał wyjaśnił też, że w ramach programu pomocy Komisja może ograniczyć się do zbadania cech danego programu, aby w uzasadnieniu decyzji ocenić, czy ze względu na szczegółowe zasady tego programu zapewnia on swym beneficjentom, w porównaniu z ich konkurentami, znaczną korzyść i prowadzi zasadniczo do uprzywilejowania przedsiębiorstw uczestniczących w wymianie handlowej pomiędzy państwami członkowskimi (zob. wyrok z dnia 7 marca 2002 r., Włochy/Komisja, C-310/99, EU:C:2002:143, pkt 89).
- 31 Tak więc decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym nie musi zawierać analizy pomocy przyznanej w indywidualnych przypadkach na podstawie tego programu pomocy. Indywidualną sytuację każdego z przedsiębiorstw, których pomoc dotyczy, należy zbadać dopiero na etapie odzyskiwania pomocy (zob. podobnie wyrok z dnia 7 marca 2002 r., Włochy/Komisja, C-310/99, EU:C:2002:143, pkt 91).
- 32 Jest tak tym bardziej w sytuacji, gdy – jak wskazuje Komisja – nie jest ona w stanie uzyskać ze strony danego państwa członkowskiego satysfakcjonującego zestawu informacji dotyczących sposobu, w jaki środki te zostały zastosowane.
- 33 Nie można zatem wnioskować z faktu, że CEBI nie znajduje się wśród ośmiu rolniczych komitetów ekonomicznych wymienionych w decyzji 2009/402, iż decyzja ta nie obejmuje pomocy, która została wypłacona przez Oniflhor za pośrednictwem tego rolnego komitetu ekonomicznego i przekazana Copebi.
- 34 Ponadto nie można twierdzić, że decyzja 2009/402 została wydana z naruszeniem prawa skarżącej w postępowaniu głównym do bycia wysłuchaną. Należy bowiem przypomnieć, że Trybunał orzekł również, że pojęcie „zainteresowanego” w rozumieniu art. 1 lit. h) rozporządzenia nr 659/1999 odnosi się do nieokreślonego zbioru adresatów (zob. podobnie wyrok z dnia 27 października 2011 r., Austria/Scheucher-Fleisch i in., C-47/10 P, EU:C:2011:698, pkt 132) i w związku z tym przepis ten nie wymaga indywidualnego wezwania do zapłaty konkretnych podmiotów (zob. podobnie wyrok z dnia 14 listopada 1984 r., Intermills/Komisja, 323/82, EU:C:1984:345, pkt 17).
- 35 Jego jedynym zadaniem jest zobowiązanie Komisji do zapewnienia, by wszystkie potencjalnie zainteresowane podmioty zostały zawiadomione i uzyskały możliwość przedstawienia swych argumentów. W tych okolicznościach opublikowanie ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jest właściwym sposobem w dziedzinie kontroli pomocy państwa na poinformowanie wszystkich zainteresowanych stron o wszczęciu postępowania (zob. podobnie wyroki: z dnia 14 listopada 1984 r., Intermills/Komisja, 323/82, EU:C:1984:345, pkt 17; a także z dnia 24 września 2002 r., Falck i Acciaierie di Bolzano/Komisja, C-74/00 P i C-75/00 P, EU:C:2002:524, pkt 80).
- 36 Co się tyczy w drugiej kolejności okoliczności, że pomoc otrzymana przez Copebi, w przeciwieństwie do mechanizmu finansowania opisanego przez Komisję w decyzji 2009/402, była finansowana wyłącznie z subwencji wypłacanych przez Oniflhor, a nie również z dobrowolnych wkładów producentów, z decyzji tej wynika, że finansowanie „planów interwencyjnych” było zapewnione przez zainteresowane sektory w wysokości od 30 do 50%. Ten udział producentów był uzupełniany finansowaniem władz publicznych poprzez Oniflhor. Udziały producentów były zbierane przez rolnicze komitety ekonomiczne, a niezapłacenie udziału oznaczało co do zasady odmowę przyjęcia pomocy Oniflhor.

- 37 Należy stwierdzić, że chociaż pomoc otrzymana przez Copebi była finansowana wyłącznie z subwencji Oniflhor bez wkładu danego sektora, pomoc ta została jednak przyznana przy użyciu zasobów państwowych.
- 38 Okoliczność ta nie może zatem prowadzić do wyłączenia pomocy, z której skorzystała Copebi, z klasyfikacji jako „pomoc państwa” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i w konsekwencji z zakresu zastosowania decyzji 2009/402.
- 39 Ponadto w zakresie, w jakim brak wpłaty wkładów producentów uzasadniałby wyłączenie wszelkiej wypłaty pomocy przez Oniflhor, należy przypomnieć, że Trybunał orzekł już, iż kwestia tego, czy korzyść przyznana zainteresowanym przedsiębiorstwom była zgodna z prawem krajowym, czy też przeciwnie, stanowiła ona przypadek unikania opodatkowania lub oszustwa podatkowego, nie ma wpływu na spoczywający na danym państwie członkowskim obowiązek odzyskania pomocy w wyznaczonych terminach (wyrok z dnia 5 maja 2011 r., Komisja/Włochy, C-305/09, EU:C:2011:274, pkt 42).
- 40 W związku z tym okoliczność, że spółka Copebi zdołała uzyskać korzyść z planów interwencyjnych bez wniesienia do nich swojego wkładu i tym samym otrzymała korzystniejszy system niż ten, z którego mieli korzystać inni beneficjenci, nie stanowi okoliczności, która mogłaby prowadzić do tego, by była ona wyłączona z zakresu zastosowania decyzji 2009/402.
- 41 Wreszcie w trzeciej kolejności skarżąca w postępowaniu głównym utrzymuje, że w odróżnieniu od „planów interwencyjnych”, o których mowa w decyzji 2009/402, międzybranżowy mechanizm pomocy dla branży czereśni przemysłowych Bigarreaux był związany z planem strukturalnym w postaci pomocy koniunkturalnej i doraźnej, która nie miała na celu złagodzenia tymczasowych nadwyżek podaży.
- 42 Należy jednak stwierdzić, że z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wynika, iż pomoc wypłacana przez Oniflhor na rzecz CEBI miała formę pomocy finansowej odnawianej w każdym roku gospodarczym omawianego okresu, która miała na celu zaradzenie trudnościom dotyczącym tej branży ze względu na silną presję konkurencyjną wywieraną przez włoskie i hiszpańskie przedsiębiorstwa przemysłu przetwórczego, a także produkty nieprzetworzone przywożone z krajów Europy Środkowej. Z akt sprawy przedłożonych Trybunałowi wynika również, że pomoc ta była obliczana każdego roku w zależności od użytej metody zbiorów i przeznaczenia produktu w granicach określonej ilości owoców.
- 43 W świetle powyższego na zadane pytanie należy odpowiedzieć, że decyzję 2009/402 należy interpretować w ten sposób, iż obejmuje ona pomoc wypłaconą przez Oniflhor na rzecz CEBI i przekazaną producentom czereśni przemysłowych Bigarreaux przez grupy producentów będące członkami tego komitetu, nawet jeżeli z jednej strony komitet ten nie figuruje wśród ośmiu rolnych komitetów ekonomicznych wymienionych w tej decyzji, a z drugiej strony pomoc ta, w przeciwieństwie do mechanizmu finansowania opisanego we wspomnianej decyzji, była finansowana wyłącznie z subwencji wypłacanych przez Oniflhor, a nie również z dobrowolnych wkładów producentów.

W przedmiocie kosztów

- 44 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

Decyzję Komisji 2009/402/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Francję należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona pomoc wypłaconą przez Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l’horticulture (Oniflhor) na rzecz comité économique bigarreau industrie (CEBI) i przekazaną producentom czereśni przemysłowych Bigarreaux przez grupy producentów będące członkami tego komitetu, nawet jeżeli z jednej strony komitet ten nie figuruje wśród ośmiu rolnych komitetów ekonomicznych wymienionych w tej decyzji, a z drugiej strony pomoc ta, w przeciwieństwie do mechanizmu finansowania opisanego we wspomnianej decyzji, była finansowana wyłącznie z subwencji wypłacanych przez Oniflhor, a nie również z dobrowolnych wkładów producentów.

Podpisy